

LKC SIŪLYMŲ KINO ĮSTATYMO PAKEITIMAMS LENTELĖ

Kino įstatymo straipsnis	Identifikuota jo taikymo problema/-os	Sprendimo siūlymas
2 straipsnis. Sąvokos		
2 str. 1 d.	Bendra filmo gamyba yra bet kuri bendra filmo gamyba su bet kurios užsienio filmo gamintoju.	Keisti bendros filmo gamybos sąvoką.
2 str. (nauja)	LKC vykdo ne tik filmų (ir su filmais susijusių projektų) finansavimą, bet ir MEDIA remtų projektų t.t. vaizdo žaidimų finansavimą	Įvesti audiovizualinio kūrinio sąvoką.
2 str. 4 d.	Nevienodai vartojami terminai. Reikia suvienodinti terminus - Gamintojas / Pirmojo įrašo gamintojas, kurie skirtingai vartojami Registro svetainėje, Filmų registravimo paraiškoje, Filmų registro nuostatuose, Finansavimo taisyklėse.	Finansavimo taisyklėse vadovaujamosi Autorių teisių įstatymu, tad galbūt reikia suvienodinti Registro nuostatuose, Kino įstatyme ir palikti terminą Pirmojo įrašo gamintojas. Galimai reikėtų įvesti ir Prodiuserio sąvoką, kuri naudojama LKC dokumentuose.
2 str. 6 d.	Filmų platintojas filmo platinimui įsigyja ne filmų kopijas, o filmo platinimo teises	Redaguoti filmų platinimo sąvoką
2 str. 8 d.	Kino įstatyme filmo rodytojo sąvoka turėtų būti apibrėžta plačiau, neišskiriant tik rodymo LR teritorijoje.	Redaguoti sąvoką, atitinkamai tikslinti kitų įstatymo straipsnių, nustatančių su tuo susijusį reguliavimą, nuostatas
2 str. 10 d.	Dabartinis įstatymo apibrėžimas išryškina LKC administracines ir organizacines funkcijas, pvz., finansavimo paskirstymą ir platinimą, tačiau nepakankamai akcentuoja kinematografinio meno svarbą ir vertybes. Dėl per daug detalizuoto funkcijų apibrėžimo gali būti sunkiau greitai prisitaikyti prie besikeičiančių kino industrijos ir meno srities poreikių bei tendencijų. Reikėtų tikslinti apibrėžimą, kad jis akcentuotų ne tik administracines funkcijas, bet ir aiškiai atspindėtų kino kaip meno srities reikšmę, vertybes, kūrybiškumą bei kultūrinį indėlį.	Vadovautis Skandinavijos šalių pavyzdžiais (Švedija, Norvegija, Danija) turi savo specifinius kino teisinius dokumentus ir politikos kryptis. Šių šalių kino apibrėžimai dažnai apima tiek administracinius, tiek meninius aspektus, pabrėžiant kino kaip kultūrinio ir kūrybinio sektoriaus svarbą. Štai kaip kinas apibrėžiamas kai kurių Skandinavijos šalių kino teisiniuose dokumentuose: Švedija – kino įstatymas ir nacionalinės kino politikos dokumentai pabrėžia kino kultūrinę reikšmę, kūrybinę laisvę ir meninę kokybę. Švedijos kino institutas yra atsakingas už nacionalinės kino politikos įgyvendinimą, ir jo veikla apima tiek filmų finansavimą, tiek kūrybinių iniciatyvų skatinimą bei tarptautinės kino rinkos dalyvavimą. Kino apibrėžimas apima filmų kaip meninės išraiškos formų svarbą, skatinant kultūrinę įvairovę ir kūrybiškumą.

		<p>Norvegija – kino įstatyme ir nacionalinėje kino politikoje kinas apibrėžiamas kaip meninė išraiškos forma, turinti didelę kultūrinę ir visuomeninę reikšmę. Norvegijos kino institutas yra atsakingas už kino politikos įgyvendinimą, ir jo veikla apima filmų kūrimą, platinimą ir kultūrinės įvairovės skatinimą. Kino apibrėžime pabrėžiamas kūrybiškumas, meninė vertė ir visuomenės švietimas.</p> <p>Danija – kino įstatymas ir nacionalinė kino politika akcentuoja kino kaip meno srities ir kultūros svarbą. Danijos kino institutas yra atsakingas už kino politikos įgyvendinimą, įskaitant filmų finansavimą, kūrybinių projektų skatinimą ir kino kultūros plėtrą. Kino apibrėžime išryškinamas meninis kino dėmuo, kūrybiškumas ir kultūrinis paveldas.</p>
2 str. 11 d.	Dabartinis kino kultūros sklaidos apibrėžimas neatspindi LKC finansuojamų ir įgyvendinamų kino kultūros sklaidos projektų. Apibrėžime trūksta tikslumo ir nuoseklumo.	<p>Apibrėžimas turi aprėpti plačiau visus LKC finansuojamus projektus, įskaitant ir leidybą bei kitų formų kino kultūros sklaidos projektus. Taip pat būtina atkreipti dėmesį į tai, kad šie projektai gali apimti ir edukacinius projektus, dėl kurių kyla daug diskusijų. Atsižvelgiant į dabartinį kontekstą, edukacija kaip veiklos sritis turi būti aiškiai įtraukta į kino kultūros sklaidos apibrėžimą, pabrėžiant jos svarbą ne tik kaip vieną iš LKC veiklos sričių, bet ir kaip esminę kino kultūros sklaidos dalį. Su tuo susiję ir klausimai dėl finansavimo atskyrimo tarp LKT ir LKC, kaip toks edukacijos įtraukimas būtų aiškiai aprašytas Kino įstatyme. Edukaciniai projektai turėtų apimti kino kursus, dirbtuves, seminarus, filmų peržiūras su diskusijomis ir kitus renginius, skatinančius visuomenės supratimą apie kiną bei kino meno vertinimą. Vertinant iš LKC veiklos perspektyvos, edukaciniai projektai yra viena iš LKC veiklos sričių, tačiau kino kultūros sklaidos kontekste edukacijos sąvoka atveria kelius dideliems edukaciniams projektams, kurių finansuoti nebūtų galimybės, esant dabartiniam finansavimo pasiskirstymui tarp LKT ir LKC. Todėl reikėtų numatyti papildomą finansavimą, siekiant</p>

		užtikrinti ilgalaikę ir tvarią kino edukacijos plėtrą, atitinkamai, kino edukacijos veiklas eliminuojant iš LKT programų.
2 str. 12 d.	Dabartinis kino paveldo apibrėžimas tik iš dalies atitinka tarptautiniuose dokumentuose numatytus įpareigojimus ir rekomendacijas, neatitinka daugelyje ES šalių taikomos praktikos. Norint užtikrinti tinkamą kino paveldo apsaugą, sudaryti galimybes jį įveiklinti ir užtikrinti tęstinumą, apibrėžimą būtina praplėsti.	Remiantis UNESCO parengtomis rekomendacijomis, kino paveldo apibrėžimas turėtų apimti: filmus, papildomą su filmais susijusią medžiagą ir/ar artefaktus, technologinę įrangą bei kino mechaniko amatą ir kino žiūrėjimo patirtį. Vadovaujantis kitų ES šalių taikoma praktika (Švedija, Danija ir Estija), kino paveldas turėtų būti apibrėžiamas per jo estetinį (ar meninį), kultūrinį ir istorinį reikšmingumą.
2 str. 14 d.	Išbraukti kino paveldo saugojimą iš kino projektų sąvokos, nes tokiems kino projektams nėra numatytos valstybinio kino finansavimo priemonės	Redaguoti kino projekto sąvoką
2 str. 17 d.	Lietuvos filmo gamintojo sąvokos apibrėžimas neatitinka Pelno mokesčio įstatyme nurodytos Lietuvos kino gamintojo sąvokos.	Suderinti sąvoką pagal PMĮ.
2 str. 20 d.	Dėl STT išvados siūlymo detalizuoti vystymo ir parengiamųjų darbų sąvokas: Kino įstatymo 2 straipsnio 20 punkte nurodoma, kad parengiamieji filmo darbai – tai filmo kūrybinio sumanymo įgyvendinimo etapas, kurio metu sukuriamas scenarijus, įgyjamos teisės naudoti kūrinis, gretutinių teisių objektus ir archyvinę medžiagą, sudaroma kūrybinė grupė, surandami investuotojai bei partneriai ir atliekami kiti iki filmo gamybos būtini darbai. Pažymėtina, kad filmo scenarijaus sąvoka ir turinys atskleidžiamas abiejų redakcijų finansavimo taisyklėse (nurodoma kas yra filmo scenarijus, scenarijaus kūrimo procesas, vizualizacija), o filmo vystymo darbų, kurie yra finansuojami ženkliai intensyviau, sąvokos turinys nėra apibrėžtas.	LKC 2024 m. birželio mėn. pateikė taisyklių pakeitimo projektą KM, kuriame vystymo sąvoka ir parengiamųjų darbų sąvoka detalizuotos naujos redakcijos Filmų parengiamųjų ir gamybos darbų valstybinio finansavimo taisyklėse. Būtent šiame dokumente jos vartojamos dažniau, aktualios taikymui.
2 str. (nauja)	Identifikuotas „Pelno mokesčio lengvatos filmų gamybai“ sąvokos trūkumas atsižvelgiant į teisės aktus, kurie reglamentuoja pelno mokesčio lengvatą ir jos administravimą. Pavyzdžiui, LR kultūros ministro įsakyme dėl pelno mokesčio lengvatos filmų gamybai valstybės pagalbos	Siūlome papildyti nauja sąvoka. Galimas variantas „Pelno mokesčio lengvata filmų gamybai - pelno mokesčio mokėtojo neatlygintinas lėšų suteikimas filmo ar jo dalies gamybai Lietuvoje, siekiant pasinaudoti pelno mokesčio lengvata,

	teikimo schemos patvirtinimo, nors ir yra minima lengvata, nėra paaiškinta ši sąvoka bei nėra jokio ryšio su PMĮ straipsniais, kurie reglamentuoja lengvatą. Sąvokos įvedimas suteiktų aiškumo bei leistų numatytų tam tikrus kriterijus lengvatai KĮ.	nustatyta Pelno mokesčio įstatymo 17(2) ir 46(2) straipsniuose“.
2 str. (nauja)	Užsienio filmo gamintojo sąvoka naudojama bendro filmo gamybos sąvokoje, todėl tikslinga papildyti nauju apibrėžimu	Siūlome papildyti nauja sąvoka „užsienio filmo gamintojas“
3 straipsnis. Nacionalinis filmas		
3 str. 2 d.	Nacionaliniams filmams, kurie taip pat yra bendros gamybos filmai, yra užkertamos galimybės bendradarbiauti su šalimis, kurios nėra Europos Tarybos šalys, pavyzdžiui, JAV ir Kanada ir kitos šalys. LR Kino įstatymas stipriai bendra gamyba surišo su Europos tarybos konvencijos su bendra gamyba, nors kaimyninės šalys neturi tokių apribojimų ir leidžia savo kūrėjams, kaip pagrindiniams filmo gamintojams, spręsti su kokiomis šalimis jie nori bendradarbiauti.	Siūloma praplėsti 3 straipsnio, 2 dalį nurodant, kad jeigu bendros gamybos filmas atitinka šio straipsnio 1 dalies visas sąlygas, tada šio straipsnio 2 dalis nėra taikoma tokiam filmui. Šis patikslinimas nepaleistų taip vadinamos mažumos bendros gamybos, kai Lietuva yra mažesnis partneris, tačiau šiuo atžvilgiu bendradarbiavimas pagal Konvenciją, tinka. Taip pat reikia turėti omeny, kad finansavimo taisyklėse turėtų atsirasti patikslinimai dėl reikalavimų nacionaliniams filmams, kurie siekia bendradarbiauti su ne Konvencijos šalimis. Bendros gamybos filmų samprata pagal įstatymą turėtų būti išplėsta, vertinant, kad bendros gamybos filmai gali būti sukuriami ir ne tik su ET konvencijos dėl bendros filmų gamybos valstybėmis.
4 straipsnis. Valstybės kino politikos formavimas ir įgyvendinimas		
4 str. 2 d.	LKC perima ar vykdo vis daugiau naujų veiklų, kurios nėra nurodytos KĮ. Paminėtina - pelno mokesčio lengvatos filmų gamybai administravimas, MEDIA remtų projektų bendra-finansavimo priemonė, pastaraisiais metais įvykęs LKC betarpiškas išitraukimas organizuojant nacionalinius kino apdovanojimus. Būtina atliepti ir vykstantį Nacionalinės filmotekos steigimo procesą, pagal kurį LKC bus įkurtas naujas padalinys - Nacionalinė filmoteka (su po 2 metų pradėsią veikti k/t Naglis Palangos m.), todėl KĮ būtina įtvirtinti bendruosius principus planuojamoms veikloms/funkcijoms.	Siūloma papildyti LKC funkcijas pelno mokesčio filmų gamybos administravimu, kino edukacijos veiklų finansavimu (aiškiai atskiriant ir įtvirtinant tai, ką LKC vykdo ir ką gali finansuoti) ir kino sklaidos stiprinimu (nacionaliniai kino apdovanojimai). Funkcijų prasme turi koreliuoti 4 str. 2 d. su KĮ 7 straipsniu, kuris nustato, ką LKC finansuoja. Siūlytina tikslinti kino paveldo funkcijas, tai derinti su Nacionalinės filmotekos steigimu ir planuojamomis veiklomis.
4 str. 2 d. 8 p.	LKC nuo pat įstaigos veiklos pradžios neturi tam tinkamų pajėgumų vykdyti viešo filmų rodymo priežiūrą, nes tokia veikla apima visą Lietuvos teritoriją. Vertinant ANK reglamentavimą, teisė protokolus surašyti yra numatyta ir policijos pareigūnams.	Tikslinti LKC pavedamą funkciją (paliekant tik Filmų registro kontrolę ir reikalavimų laikymąsi), o dėl protokolų surašymo už viešo filmų rodymo reikalavimų pažeidimus palikti tik

	<p>Todėl apibrėžta funkcija ir paskirstyta kompetencija sukuria teisinį ir administracinį neapibrėžtumą. Tai kartu ir neatitikimas tarp teisės aktų reikalavimų ir subalansuotos praktikos. LKC niekada nebuvo pajėgus vykdyti šios visą Lietuvos teritoriją apimančios priežiūros funkcijos. LKC kompetencijos apimtyje galėtų likti kontroliuojančia Filmų registro reikalavimų laikymąsi.</p>	<p>policijos kompetenciją, kuri tai gali realizuoti Lietuvos mastu. Jei funkcija išliktų esama apimtimi, būtų būtina spręsti papildomų išteklių numatymo LKC klausimą (pareigūnų, kontroliuojančių viešo filmų rodymo reikalavimus visoje Lietuvoje pareigybių įsteigimas, kontrolės funkcijų vykdymas). Tačiau tokia viešo filmų rodymo kontrolės funkcija pagal Europos valstybių praktiką yra nebūdinga kino politiką įgyvendinančioms įstaigoms (kino institutams/kino centrams).</p>
4 str. 2 d. 9 p.	<p>Apibrėžta funkcija yra pernelyg siaura ir neatspindi pasikeitusios LKC veiklos kino paveldo srityje bei numatomos plėtros (Nacionalinė filmoteka)</p>	<p>Reikėtų įsivertinti šią formuluotę 2 aspektais: ar ši kategorija neturėtų būti praplėsta (pvz.: paveldo apsauga, sklaida, archyvavimas) ir ar dabartiniai kino saugojimo principai leidžia užtikrinti šią funkciją (ar suderintos funkcijos tarp skirtingų institucijų, ar laikomasi prievolės filmų kopijas pateikti saugojimui, ar užtikrinama, kad gauta medžiaga rodytina, autorinės teisės ir pan.)</p> <p>Kino paveldo apibrėžimą ir 2 str. reikia išplėsti galvojant ir apie šias funkcijas, kad geriau atspindėtų esamą praktiką ir LKC veiklos mastą ir planus kino paveldo srityje. Verta atkreipti dėmesį, kad kino paveldo projektai apima ne tik kaupimą, nors tai taip pat reikėtų patikslinti, ir prieinamumo užtikrinimą, bet ir restauravimą, skaitmeninimą, tyrimus, edukaciją ir sklaidą. Dabartinis apibrėžimas nepakankamai akcentuoja šiuos aspektus.</p>
5 str.	<p>Biudžetinių įstaigų įstatymas įtvirtino galimybę savininkui (KM) priimti sprendimą dėl stebėtojų tarybos įstaigoje veikimo. KM išskėlė poreikį apsvarstyti kino sektoriuje dėl Stebėtojų tarybos (vadovaujantis LR Biudžetinių įstaigų įstatymu) įsteigimo LKC, numatant jai funkcijas, įtvirtintas biudžetinių įstaigų įstatyme. Kartu įvertinti jos galimą santykį su šiuo metu veikiančia Kino taryba prie KM.</p>	<p>Įvertinti siūlymą dėl galimybės LKC įsteigti Stebėtojų tarybą pagal jai Biudžetinių įstaigų įstatyme numatytas funkcijas. Įvertinti tokios papildomos struktūros tikslą ir veiklą, atsižvelgiant į LKC specifiką, įstaigos dydį bei papildomą finansų poreikį Stebėtojų tarybos veiklai finansuoti.</p> <p>Šį aspektą įvertinti kartu su Kino tarybos prie KM nustatyta kompetencija, poreikiu keisti jos reglamentavimą ir veiklą. Stebėtojų tarybos funkcijos ir ypatumai apibrėžti LR Biudžetinių įstaigų įstatymo 12-18 straipsniuose - https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS_23064/asr.</p>

6 straipsnis. Kino finansavimo šaltiniai

<p>6 str. 1 d. 2 p.</p> <p><u>Nauja</u></p>	<p>Kino valstybinis finansavimo šaltinis prieštarauja KT nutarimui</p>	<p>Atsisakyti šaltinių, prieštaraujančių KT nutarimui “Dėl Lietuvos Respublikos įstatymų, kuriais reguliuojamas tam tikrų programų, fondų arba institucijų finansavimas, nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai”,</p> <p><u>Spresti dėl naujų finansavimo šaltinių, pvz. audiovizualinio turinio platformų, veikiančių Lietuvoje, apmokestinamo ar įpareigojimo jiems skirti investicijas Lietuvoje naujo audiovizualinio turinio sukūrimui kaip tai taiko eilė ES valstybių pagal AŽP direktyvos 13 str. įtvirtintas galimybes. Šis siūlymas jau buvo išdėstytas Lietuvos kino srityje veikiančių asociacijų kreipimesi 2021 m.</u></p>
<p>6 str. 1 d. 4 p.</p>	<p>Kino valstybinis finansavimo šaltinis prieštarauja KT nutarimui</p>	<p>Atsisakyti šaltinių, prieštaraujančių KT nutarimui “Dėl Lietuvos Respublikos įstatymų, kuriais reguliuojamas tam tikrų programų, fondų arba institucijų finansavimas, nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai”.</p>
<p><i>7 straipsnis. Kino valstybinis finansavimas</i></p>		
<p>7 str. 2 d.</p>	<p>Kino valstybinio finansavimo kryptys turėtų būti papildytos, atsižvelgiant į naujai perimtas LKC programas, finansavimo priemonių poreikį ir aktualumą</p>	<p>Įtraukti Lietuvos kultūros įstaigų ir organizacijų dalyvavimo Europos Sąjungos programos „Kūrybiška Europa“ paprogramėje „MEDIA“ valstybiniam bendrąjį finansavimą, valstybės stipendijas kino kultūros ar meno kūrėjams, LKC taikomą kino kritikų veiklos tarptautiniuose kino festivaliuose dalinio finansavimo priemonę ir pan.</p>
<p>7 str. 2 d. 2 p.</p>	<p>Kino kultūros sklaidos aprašymas tikslintinas pagal KM detalizuotas veiklas skirtingomis taisyklėmis.</p>	<p>Formuluoti finansavimo kryptis pagal taisyklėmis de facto apibrėžtas kino kultūros sklaidos priemones (tęstiniai kino festivaliai, kino kultūros sklaidos projektai Lietuvoje, nacionalinių filmų ar jų projektų sklaidos finansavimo užsienyje veiklos ir pan.).</p>
<p>7 str. 3 d.</p>	<p>Kino paveldo finansavimas LKC nėra vykdomas kino projektų finansavimo būdu, siūlome tikslinti formuluotes, kurios nesudarytų sąlygos traktuoti, kad LKC turėtų finansuoti kino paveldo projektus konkursiniu būdu. Kino paveldo funkcija LKC turi būti tikslinama ir įtvirtinta kaip LKC vykdoma ir planuojama veikla, išlaidos</p>	<p>Siūlome tikslinti kino valstybinio finansavimo kryptių aprašymą 7 straipsnyje.</p>

	kuriai LKC realizuojamos sutarčių pagrindu, viešųjų pirkimų būdu.	
7 str. 2 d. 4 p.	Kino įstatyme nėra įtvirtinta valstybės stipendijų kino kultūros ir meno kūrėjams programa.	Siūlome tikslinti kino valstybinio finansavimo kryptių aprašymą 7 straipsnyje. Siūloma papildyti nauju punktu – valstybės stipendijoms kino kultūros ir meno kūrėjams.
7 str. 3 d.	Nuostata, jog „Per kalendorinius metus nepanaudotos kino valstybiniam finansavimui skirtos lėšos lieka Lietuvos kino centro sąskaitoje ir naudojamos kitais metais numatytiems kino valstybinio finansavimo projektams finansuoti“ prieštarauja KT nutarimui.	Atsisakyti nuostatų, prieštaraujančių KT nutarimui “Dėl Lietuvos Respublikos įstatymų, kuriais reguliuojamas tam tikrų programų, fondų arba institucijų finansavimas, nuostatų atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai”.
8 straipsnis. Kino valstybinio finansavimo kriterijai		
8 str. 1 d.	Tikslinga kultūrinius kriterijus suvienodinti pagal esamą reglamentavimą skirtinguose teisės aktuose. Pelno mokesčio lengvatoje yra taip pat naudojami kultūriniai kriterijai, bet jų yra daugiau. Lengvatoje reikia daugiau kriterijų, kadangi tai yra priemonė, kuria siekiama pritraukti filmavimus Lietuvoje. Tad reikėtų KĮ įrašyti naujus kultūrinius kriterijus, kurie jau dabar numatyti Lietuvos Respublikoje gaminamo filmo kultūrinio turinio ir gamybos vertinimo tvarkos apraše.	Praplėsti KĮ nurodytus kultūrinius kriterijus. Praplėtimas būtų naudingas ir valstybinio kino finansavimo projektams, kadangi kartais kyla klausimų dėl atitikimo šiems kriterijams, kai patys gaminami filmai yra autoriniai ir originalūs. Taip pat reikėtų papildyti, kad šie kriterijai naudojami ne tik kino valstybinio finansavimo projektų atrankoje, bet ir pelno mokesčio lengvatoje filmų gamybai.
8 str. 4 d. 2 p.	Įstatymo punktas draudžia finansuojamų veiklų kompensavimą, kai tuo tarpu projektų finansavimo taisyklėmis tam tikras kompensavimas leidžiamas (tai įvardinant kaip tinkamas išlaidas, atitinkančias nustatytas sąlygas). Tai kyla dėl projektų įgyvendinimo laikotarpių ir pagal taisyklės nustatytų terminų, kada yra priimami LKC sprendimai dėl projektų finansavimo.	Siūlome redaguoti šį punktą aiškiau nurodant, kas yra suprantama kompensavimu (pvz., kad tai apmokėjimas išlaidų, patirtų ankstesniais metais, nei sprendimo apie projektui skirtą valstybinį finansavimą, metai. Toks kompensavimas negalimas). Būtina atsižvelgti, kad po KT nutarimo projektinės lėšos LKC veikloje nėra perkeliamos iš vienu metų į kitus kalendorinius biudžetinius metus. Todėl sprendimai dėl einamųjų metų finansavimo skyrimo yra priimami kiekvienais metais, atitinkamai, įgyvendinant kino projektus turi būti laikoma, kad lėšų panaudojimas einamaisiais metais, kuomet buvo priimtas LKC sprendimas dėl kino valstybinio finansavimo projekto, nėra laikoma veiklos kompensavimu.
8 str. 4 d. 3-5 p.	Siūlytinos techninės korekcijos	Siūloma papildyti šiuos papunkčius atitinkamai nuostatomis „parengiamiesiems darbams, gamybai, sklaidai, platinimui ir rodymui“
8 str. 5 d.	Atsižvelgiant į susiklosčiusią situaciją, manytume, jog įstatyme tikslinga numatyti,	Siūlome papildyti šį straipsnį nuostata, jog finansavimas negali būti skiriamas

	<p>kad pareiškėjas pasirašydama paraišką įsipareigoję, kad įgyvendinant projektą nebus jokia forma bendradarbiaujama su subjektais (fiziniais ar juridiniais asmenimis), susijusiais su karine agresija.</p>	<p>projektams, vykdomiems kartu su subjektu (-ais) iš valstybės (-ių) agresorių, kurias tokiais nustatė Lietuvos Respublikos valdžios institucijos.</p>
<p>9 straipsnis. Kino valstybinio finansavimo pagrindai ir sąlygos</p>		
9 str.	<p>Reglamentavimo trūkumas Pelno mokesčio lengvatos filmų gamybai atveju</p>	<p>Įrašyti pelno mokesčio lengvatą filmų gamybai prie tam tikrų straipsnio dalių (7 d. 8 d., 9 d. ir 10 d.), kurie yra tinkami lengvatos atveju.</p>
9 str. 2 d.	<p>Ši dalis pagal idėją ir tikslą sutampa su Lietuvos filmo gamintojo sąvoka, tik čia numatyta konkrečios veiklos sritis. Tad reiktų suvienodinti su nurodyta Lietuvos filmo gamintojo sąvoka, tik palikti konkrečias sritis.</p>	<p>Redaguoti sąvoką.</p>
9 str. 5 d.	<p>Praktikoje kino valstybinio finansavimo taisyklių pakeitimai, naujų taisyklių tvirtinimai ministerijos lygmeniu užima itin daug laiko. LKC veikiant kaip agentūrai ir būnant viešojo administravimo subjektu, esantys reikalavimai dėl teisės aktų tvirtinimo yra analogiški. Siūlytina įvertinti galimybę, kad kino valstybinio finansavimo taisyklės būtų galima tvirtinti LKC direktoriaus įsakymu tam numačius papildomą įpareigojimą, kad projektas prieš jo tvirtinimą turi būti suderintas su Kultūros ministerija. Projektų rengimo, jų derinimo procedūros išliktų tokios pat, tačiau tam LKC turėtų didesnę atsakomybę. Kartu, būtų aktualu įvertinti, ar LKC neturėtų būti nustatyta teisės aktų rengimo funkcija.</p>	<p>Siūlome svarstyti alternatyvą, kad kino valstybinio finansavimo taisyklių tvirtinimas, prieš tai suderinus raštu su KM, būtų pavestas LKC.</p>
9 str. 7 d. 2 p.	<p>Siūlome svarstyti, kad šiuo metu įtvirtinti apribojimai yra per platūs ir neproporcingi kai kurių nedidelių administracinių pažeidimų atvejais. Siūlytume spręsti dėl apribojimų nustatymo už baudžiamuosius nusižengimus ir nusikaltimus finansinės veiklos srityse.</p>	<p>LKC siūlo atsisakyti šių apribojimų pagal administracinių nusižengimų kodekso straipsnius, nes šių apribojimų pasekmės praktikoje yra itin neadekvačios. Kino projektas gali prarasti didžiulę valstybinio finansavimo sumą, skirtą filmo gamybai, vien todėl, kad, pvz., įmonės direktorius arba samdytas buhalteris pavėlavo pateikti ataskaitą VMI ir už tą vėlavimą gavo išpėjimą. O kartais dažniausiai tokios nuobaudos skiriamos už veiklą nesusijusia su kino projektų įgyvendinimu. Be to, LKC šie tikrinimai sukuria didelę administracinę našą. LKC siūlytų numatyti papildomą reikalavimą, pvz., kad pareiškėjas turi būti įvykęs su mokesčių ir socialinio draudimo įmokų mokėjimu valstybės institucijoms susijusius įsipareigojimus. Kaip įrodymas kartu su paraiška būtų pateikiama atitinkama VMI pažyma. Šis</p>

		būdas leistų užtikrinti panašią prevenciją kaip ir nurodyti administracinių nusižengimų straipsniai, bet procesas bus daug sklandesnis. Tačiau siūlytume kartu atsisakyti administracinių nusižengimų straipsnių įvardinimo KĮ 9 str. 7 d. 2 punkte.
10 straipsnis. Ekspertai		
10 str.	Straipsnis pritaikytas kino projektų ekspertų komisijų reglamentavimui, tačiau reikėtų straipsnį papildyti, įtraukiant ir kitas LKC ekspertų komisijas (stipendijų, filmų kultūrinio turinio).	Išplėsti straipsnio nuostatas siekiant apibrėžti visų LKC ekspertų komisijų veiklą.
10 str. 2 d.	Techninė korekcija	Vietoje žodžio „išvadas“ siūlome rašyti žodį „rekomendacijas“.
10 str. 3 d.	Siūlytina įvertinti galimybę praplėsti kino srities ekspertų ratą, kad kino ekspertais galėtų būti ir kitų sričių, susijusių su kinu, atstovai, o ekspertų „sritiškumas“ sietųsi su asmens kompetencijomis ir patirtimi kino srityje. LKC susiduria su problemomis išlaikant konkurencingą ekspertų kino srityje sąrašą, ypač dėl asmenų įsitraukimo į skirtingų kino sričių projektų įgyvendinimą.	Siūlytume įvertinti galimybę išplėsti esamą ekspertų ratą (pvz. rašytojai, dirbę prie filmų scenarijų, kitų kino departamentų (ne tik kas laikomi filmų kūrėjais) atstovai).
10 str. 4 d.	Siūlytume įvertinti, kiek KĮ turi išlikti detalus reglamentavimas, įvertinant pagal STT išvados siūlymus jau pakeistus kino ekspertų nuostatus.	Siūlytume įvertinti, ar LKC turėtų derinti su KM kino ekspertų komisijų skaičių, kokia derinimo apimtis su KM turėtų išlikti.
10 str. 6 d.	Siūlytume įvertinti jau priimtus ekspertų nuostatų pakeitimus, kiek aktualu ekspertų kadencijų skaičiavimą, jų galimybes dirbti skirtingose komisijose ir pan. klausimus reglamentuoti įstatyme.	Atsižvelgti į aktualius Ekspertų komisijų nuostatus, įtraukti svarbiausius principus.
11 str.	Šis įstatymo straipsnis per įstatymo galiojimo ir LKC veiklos laikotarpį nėra taikytas, todėl nėra tikslingas. Siūlytina remtis principu, kad kino valstybinis finansavimas turi būti skiriamas tik konkursų būdu, atrenkant geriausias idėjas, istorijas ir parengtus projektus. Valstybės užsakymo idėja labiau sietina su sovietinio laikotarpio politinio planavimo ir politinio nurodymo įgyvendinimu, „teisingų“ politinei santvarkai projektų finansavimu.	Siūlome straipsnio atsisakyti.
12 straipsnis. Kino valstybinio finansavimo naudojimo priežiūra		
12 str. 2 d.	Siūlytume įvertinti šios dalies tikslingumą, atsižvelgiant į tai, kad kino valstybinio finansavimo taisyklės nustato reikalavimus projektų įgyvendinimui, jų finansavimui,	Siūlytina šios dalies atsisakyti arba formuluoti taip, kad kino valstybinį finansavimą gavusių projektų priežiūros

	atsiskaitymui ir pan. Manytina, kad bet koks reguliavimas pagal esamą normą galėtų sukurti besidubliuojančius reikalavimus, kurie teisinio aiškumo siekiui būtų ydingas.	reikalavimus nustato atitinkamos kino valstybinio finansavimo taisyklės.
13 straipsnis. Filmų platinimo, rodymo ir padarymo viešai prieinamų elektroninių ryšių tinklais sąlygos ir priežiūra		
13 str. 2 d.	<p>Atsižvelgiant į besikeičiančias filmų platinimo tendencijas, būtina papildyti, kad tokią informaciją privalo teikti ir Lietuvos teritorijoje veikiančios užsakomosios vaizdo platformos. Šis pakeitimas užtikrins išsamią ir tikslią informaciją apie filmų platinimą ir peržiūras visose platinimo platformose, padės geriau analizuoti rinkos tendencijas ir priimti sprendimus, susijusius su kino industrijos plėtra bei reguliavimu. Ši nuostata aktuali ir siekiant spręsti dėl papildomų kino valstybinio finansavimo šaltinių nustatymo (audiovizualinių platformų apmokestinimo/investicijų į Lietuvos rinką).</p> <p>Taip pat tikslinga keisti LKC skelbiamos statistikos viešinimo ar teikimo tvarką, mažinant šios funkcijos keliamą administracinę našta ir įvertinant jos naudą.</p>	<p>Surinkti užsakomųjų vaizdo platformų duomenys yra vertingi politikos formavimui, reguliavimo priemonių kūrimui ir užtikrinant, kad audiovizualinė industrija vystytųsi tvariai ir teisingai, atsižvelgiant į visų suinteresuotų šalių interesus.</p> <p>Kitose Europos šalys veikiančių užsakomųjų vaizdo platformų renkami dėl rinkos analizės ir reguliavimo; kultūrinio turinio skatinimas - duomenys apie rodomų filmų ir serialų kilmę bei žanrus padeda valstybėms stebėti, kiek vietinio (nacionalinio) europinio turinio pateikiama platformose. Tai svarbu siekiant išlaikyti kultūrinę įvairovę ir skatinti vietinių kūrėjų darbus. Taip pat dėl autorių teisių apsaugos ir ekonominio poveikio – analizuojant duomenis, galima geriau suprasti užsakomųjų vaizdo platformų ekonominį poveikį, įskaitant pajamų srautus, užimtumo tendencijas ir investicijas į vietinę industriją. Tai svarbu formuojant valstybės politiką ir strategijas šioje srityje.</p> <p>Statistikos skelbimo periodiškumas turėtų būti mažesnis, svarstant dėl ketvirtinių, pusmetinių ataskaitų pristatymo.</p>
13 str. 4 d.	Siūlytina klausimą spręsti iš esmės, nustatant, kad LKC kontrolės kompetencijoje gali likti tik veiklos, susijusios su Filmų registru. Kaip minėta prie komentaro 4 str. 2 d. 8 punktui, LKC negali tokios funkcijos vykdyti Lietuvos mastu, todėl būtinas reguliavimo sprendimas.	<p>Tikslinti LKC pavedamą funkciją, šio straipsnio nuostatas derinti su 4 str. 2 d. 8 punkto pakeitimu (paliekant LKC tik Filmų registro kontrolę ir reikalavimų laikymąsi), o dėl protokolų surašymo už viešo filmų rodymo reikalavimų pažeidimus palikti tik policijos kompetenciją, kuri tai gali realizuoti Lietuvos mastu.</p> <p>Jei funkcija išliktų esama apimtimi, būtų būtina spręsti papildomų išteklių numatymo LKC klausimą (pareigūnų, kontroliuojančių viešo filmų rodymo reikalavimus visoje Lietuvoje pareigybių įsteigimas, kontrolės funkcijų</p>

		vykdymas). Tačiau tokia viešo filmų rodymo kontrolės funkcija pagal Europos valstybių praktiką yra nebūdinga kino politiką įgyvendinančioms įstaigoms (kino institutams/kino centrams).
14 straipsnis. Filmų indeksavimas pagal žiūrovų amžiaus cenzą		
14 str. 4 d.	Kino įstatymo nuostatos, nustatančios kriterijus filmų amžiaus cenzui labai skiriasi nuo dabar galiojančių Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo nuostatų, kurios numato kriterijus informacijai, darančiai neigiamą poveikį nepilnamečiams. Kino įstatymo 14 str. iš esmės nebuvo koreguotas nuo 2011 m., tuo tarpu nepilnamečių apsaugą nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio detalizuojantys kriterijai buvo tobulinami. Šiuo metu de facto filmams, kurie registruojami Filmų registre taikomi Kino įstatymo 14 str. kriterijai, o tiems patiems filmams, kai jie rodomi kitu būdu, pvz. televizijoje ar užsakomojo turinio platformose, taikomi Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo reikalavimai.	Svarstyti dėl filmų turinio vertinimo kriterijų suderinamumo su Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymu.
14 str. 10 d.	Įvertinus susiklosčiusią praktiką, galiojantys amžiaus cenzai turėtų būti peržiūrėti. Ypatingą dėmesį reikia skirti tarpiniam cenzui, kuris šiuo metu yra per platus ir nepakankamai diferencijuoja įvairaus amžiaus vaikų bei paauglių psichologinius ir socialinius poreikius. Toks pakeitimas ne tik geriau apsaugotų nepilnamečius nuo netinkamo turinio, bet ir padėtų tėvams, globėjams ir pedagogams lengviau orientuotis kino produkcijos tinkamumo klausimu.	Siūlome alternatyvas svarstymui: 1. Įvesti tarpinį indeksą N-12 (žiūrovai nuo 7 iki 12 metų į šiuo indeksu pažymėtus filmus įleidžiami kartu su juos lydintais pilnamečiais asmenimis), taip pat siūlome įvesti griežtą N-13 indeksą (filmai skirti žiūrovams tik nuo 13 metų); 2. Palikti galiojančią N-13 indeksą (žiūrovai nuo 7 iki 13 metų į šiuo indeksu pažymėtus filmus įleidžiami kartu su juos lydintais pilnamečiais asmenimis). Svarstyti dėl papildomų indeksų įtvirtinimo (papildoma amžiaus riba tarp 13 ir 16 metų).
15 straipsnis. Filmų registras		
15 str. 2 ir 3 d.	Filmų platinimo, rodymo, kino teatrų ar turinio platformų veikla labai stipriai pasikeitė per daugiau nei pastarąjį dešimtmetį, kai esama norma apie filmų registravimą Lietuvoje buvo priimta. Atsižvelgiant į filmų sklaidos tendencijas, išaugusį filmų prieinamumą ir pasiūlą elektroninių ryšių tinklais Lietuvos vartotojams, taip pat didelį tokiu būdu prieinamų filmų kiekį ir augančią tarptautinių vaizdo turinio platformų veiklą Lietuvos teritorijoje, praktiškai įmanoma imperatyviai įtvirtinti registraciją tik tu	Siūlome keisti 15 str. 2 ir 3 dalių reglamentavimą. Užsienio ar Lietuvos gamintojų pagaminti filmai, kurie gali būti skirti padaryti viešai prieinamais tik elektorinių ryšių tinklais nėra paprastai atsekami, o LKC neturi tam kontrolės priemonių analizuoti visą el. informacijos ir vaizdo turinio erdvę, jų orientavimą filmų sklaidai, būtent, Lietuvos rinkai. Siūlytume filmų registravimą sieti su planuojamu jų komerciniu platinimu Lietuvos kino teatruose, o patį reikalavimą formuluoti pvz. „Visi filmai,

	<p>filmų, kurie numatomi Lietuvoje platinti įprastu būdu, t.y. kino teatrų ar kino salių erdvėse, o ne tiesiogiai prieinamų per elektroninius ryšių tinklus. Tai aktualu tiek nacionalinių, tiek užsienio valstybių gamybos filmų atžvilgiu.</p> <p>Šiuo metu galiojančiame įstatyme nėra apribojimų filmų registravimui, remiantis Lietuvos nacionalinio saugumo principu. Filmai Lietuvoje gali būti registruojami, o tuo pačiu ir viešai rodomi kino teatruose iš visų Pasaulio šalių. Esant geopolitinėms įtampoms ir didėjant informacinio karo grėsmėms, kyla pavojus, kad per kultūros kanalus, tokius kaip kinas, gali būti platinama propaganda ar dezinformacija, daranti neigiamą poveikį Lietuvos visuomenei. Valstybių agresorių šalių pagaminti filmai atitinkamą laikotarpį, kol jos yra laikomos tokiomis (agresorėmis), neturėtų būti registruojami Lietuvos filmų registre.</p>	<p>kuriuos numatoma rodyti Lietuvos kino teatruose, turi būti įregistruoti Filmų registre iki jų rodymo kino teatruose Lietuvoje pradžios.“ Įstatymu taip pat reikėtų aiškiai nustatyti, kad į Lietuvos filmų registrą negali būti įtraukiami filmai, kurie yra pagaminti užsienio valstybėse, kurias Lietuvos institucijos oficialiai pripažino agresorėmis. Atitinkamai, tokie filmai neturėtų būti rodomi Lietuvos kino teatruose ir kino salėse. Šis apribojimas padėtų apsaugoti viešąjį interesą ir užkirstų kelią agresorių propagandos plitimui per kultūrinius kanalus.</p>
16 straipsnis. Lietuvos kino paveldo apsauga		
	<p>Siūlytina plėsti straipsnio turinį, nustatant ne tik apsaugos aspektus, bet ir kino paveldo prioritetų, sklaidos, edukacijos ir kitus susijusius aspektus.</p>	<p>Siūlytina keisti straipsnio pavadinimą, jo turinį.</p>
16 str. 1 d.	<p>Dėstyme įvardinta tik Lietuvos Vyriausiojo archyvaro tarnyba, kurios koordinuojamos sistemos archyvai pvz. atsisakė priimti audiovizualinį archyvą UAB „Lietuvos kinas“ likvidavimo procese. Šis archyvas sudaro vientisą filmų juostų rinkinį, atspindintį Lietuvos kino platinimą nuo praėjusio amžiaus šeštojo dešimtmečio. Atsižvelgiant į tai, kad LKC šiuo metu yra perduota apie 60 tūkst. filmų dėžučių, prie institucijų, besirūpinančių Lietuvos kino paveldu būtina įtraukti ir LKC.</p>	<p>Papildyti šią straipsnio dalį, kad išvardintas funkcijas atlieka ir LKC.</p>
16 str. 5 d.	<p>LKC nustatytas įpareigojimas informaciją apie pagamintus nacionalinius filmus valstybės archyvams pateikti per 5 darbo dienas nuo filmo įregistravimo Filmų registre dienos nėra adekvatus tokio trumpo termino prasme. Praktikoje tokios skubos neegzistuoja, todėl tikslinga, kad informaciją LKC archyvams teiktų apibendrintą, pvz. ketvirčio periodiškumu.</p>	<p>Siūlytina numatyti, kad Lietuvos kino centras informaciją apie pagamintus ir Filmų registre užregistruotus nacionalinius filmus valstybės archyvams teiktų ne pavieniui, o bent jau apibendrinus, kas ketvirtį.</p>